

Περίληψη απόφασης 3125/2026

"Αφορά τον προσωρινό καθορισμό της εύλογης αμοιβής για τη μετάδοση ηχογραφημένης μουσικής από γυμναστήρια - αθλητικές εγκαταστάσεις. Σε περίπτωση διαφωνίας, καθορίζεται προσωρινά από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων- ακόμα και αν η προσωρινή επιδίκαση ζητείται για παρελθόντα της άσκησης της αίτησης χρόνο- χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης.

Συγγενικά δικαιώματα ηχογραφημένης μουσικής. Για το ορισμένο της αίτησης δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση όλων των μουσικών έργων που φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν. Ο αιτών είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης των συγγενικών δικαιωμάτων του αρ. 49 Ν. 2121/1993 και τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί το σύνολο των έργων και των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών.

Η χρήση μουσικής σε εγκαταστάσεις με αθλητικό χαρακτήρα αποσκοπεί στην ενίσχυση της ελκυστικότητας των επιχειρήσεων και της ικανοποίησης των πελατών τους. Η σύναψη σύμβασης με τρίτο πάροχο μουσικού περιεχομένου (όπως η DREAMUSIC) δεν απαλλάσσει τον χρήστη από την καταβολή της εύλογης αμοιβής προς τον νομίμως λειτουργούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, εφόσον ο τελευταίος αποτελεί τον μοναδικό αντιπροσωπευτικό οργανισμό στην ελληνική επικράτεια. Δέχεται εν μέρει την αίτηση."

Αριθμός Απόφασης: 3125 / 2026

(αριθμός έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 150982/7979/2025)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή] Πρόεδρο Πρωτοδικών, που ορίστηκε κατόπιν κλήρωσης, χωρίς τη σύμπραξη Γραμματέα.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 28-04-2026, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΙΤΟΥΣΑΣ: της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ», με διακριτικό τίτλο «ΓΕΑ - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της οδού Λαζάρου Σώχου αρ. 4, με ΑΦΜ 997495285, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου

(ΑΜΔΣΑ), η οποία κατέθεσε σημείωμα.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1. της ετερόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « » με ΑΦΜ , όπως νομίμως εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο «

», το οποίο βρίσκεται στη , β) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία « » με ΑΦΜ

, όπως νομίμως εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο « », το οποίο βρίσκεται στον 3) της ομόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία «

», όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το αθλητικό κέντρο - κολυμβητικό συγκρότημα - γυμναστήριο με τον

διακριτικό τίτλο « », το οποίο
βρίσκεται στην , και 4. της ετερόρρυθμης εταιρείας με την
επωνυμία « » με ΑΦΜ
..... , όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας
ανήκει το κολυμβητικό συγκρότημα - γυμναστήριο με τον διακριτικό τίτλο
« », το οποίο βρίσκεται στο
..... , εκ των οποίων οι δύο πρώτες δεν παραστάθηκαν και η τρίτη και
τέταρτη εξ αυτών παραστάθηκαν δια της πληρεξουσίας τους δικηγόρου
Πειραιώς (ΑΜΔΣΠειρ.), η οποία κατέθεσε
σημείωμα.

Κατά τη συζήτηση της υποθέσεως οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
παρισταμένων διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και
ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα σημειώματα που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η αιτούσα με προφορική δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου της, η
οποία καταχωρήθηκε στο δικόγραφο της αίτησης με σημείωση της Δικαστού,
ελλείπει τήρησης πραιτικών συνεδρίασης, παραιτήθηκε από το υπό κρίση
δικόγραφο της αίτησης ως προς την 1η και τη 2η των καθ' ων, ήτοι την
ετερόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία «

» και την ομόρρυθμη εταιρεία με την επωνυμία « -

..... », πριν το Δικαστήριο προχωρήσει στην προφορική συζήτηση
της ουσίας της υπόθεσης. Επομένως, ως προς αυτές θεωρείται ότι η αίτηση δεν
ασκήθηκε και η εκκρεμής δίκη καταργείται (άρθρα 294, 295 παρ. 1 και 297
ΚΠολΔ, που εφαρμόζονται και στην προκειμένη διαδικασία των ασφαλιστικών
μέτρων).

Στο άρθρο 49 του Ν. 2121/1993, όπως ισχύει και μετά το Ν. 4481/2017
(ΦΕΚ Α'100/20.7.2017), καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των
ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση
έχει εγγράφει σε υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών
φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, που έχει
νόμιμα εγγράφει, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με
οποιοδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Κατά το άρθρο 7 του Ν.

4481/2017, ο οποίος συμπληρώνει τον βασικό για την πνευματική ιδιοκτησία και τα συγγενικά δικαιώματα ν. 2121/1993 και ενσωματώνει στην ελληνική έννομη τάξη την Οδηγία 2014/26/ΕΕ του ΕΚ και του Συμβουλίου της 26ης Φεβρουαρίου 2014 για τη συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, καθώς και για τη χορήγηση πολυεδαφικών αδειών για επιγραμμικές χρήσεις μουσικών έργων στην εσωτερική αγορά : «7. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιοσδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του Ν.2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν, στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του Ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας ή σε πληρεξουσιότητα ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σ' αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την

καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους... ». Περαιτέρω, κατά το άρθρο 22 του ίδιου Νόμου 4481/2017, ορίζεται ότι: «7. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993. 3. Οι όροι χορήγησης αδειών χρήσης βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια που δεν εισάγουν διακρίσεις. Κατά τη χορήγηση αδειών χρήσης δικαιωμάτων που αφορούν σε επιγραμμικές υπηρεσίες οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δεν υποχρεούνται να χρησιμοποιούν ως προηγούμενο τους όρους χορήγησης αδειών χρήσης που έχουν συμφωνηθεί με έναν χρήστη, όταν ο χρήστης αυτός παρέχει ένα νέο είδος επιγραμμικής υπηρεσίας το οποίο είναι διαθέσιμο στο κοινό της ΕΕ για λιγότερο από τρία (3) έτη. 4. Για τη χορήγηση άδειας οι χρήστες υποβάλλουν σχετικό αίτημα στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, αναφέροντας μεταξύ άλλων τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες για τον σκοπό αυτόν. Μετά τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, χορηγεί την άδεια, εκτός εάν συντρέχει λόγος άρνησης, τον οποίο γνωστοποιεί με ειδική αιτιολογία εγγράφως στον χρήστη και κοινοποιεί στον ΟΠΙ. 5. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν τη δυνατότητα στους χρήστες να επικοινωνούν με αυτούς με ηλεκτρονικά μέσα, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να υποβάλλουν αναφορές σε σχέση με τη χρήση άδειας 6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο

που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης ή ο χρήστης το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κ.Πολ.Δ., προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6. 8. Όλες οι οικονομικές συναλλαγές των χρηστών με τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και με τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης του άρθρου 50, όπως ιδίως η καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής γίνονται μέσω τραπεζικού συστήματος είτε με κατάθεση σε τραπεζικό λογαριασμό με δικαιούχο τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 και ρητή αναφορά στην περίοδο χρήσης που αντιστοιχεί το καταβαλλόμενο ποσό είτε με τη χρήση χρεωστικών ή πιστωτικών καρτών.» Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι είναι δυνατός ο προσωρινός καθορισμός της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 Ν. 2121/1993 και η προσωρινή επιδίκαση μέχρι του ημίσεος αυτής, με απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου, που εκδίδεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, όπως ρητά πλέον προβλέπεται στη διάταξη του άρθρου 22 παρ. 7 εδ. α' Ν. 4481/2017, χωρίς η εφαρμογή της διάταξης αυτής να αποκλείεται στην περίπτωση που η προσωρινή αυτή επιδίκαση ζητείται για παρελθόντα της άσκησης της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων χρόνο (βλ. σχετικά και αιτιολογική έκθεση ν. 4481/2017), ήτοι για ήδη πραγματοποιηθείσα χρήση, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι η χρήση αυτή εξακολουθεί (βλ. ΜΠρΘεσ 670/2023, Νομος ΜΠρΑΘ 777/2018 Νομος), οπότε,

εν όψει της προφανούς αποτυχίας των διαπραγματεύσεων με τον χρήστη, που επιβάλλεται να γίνουν πριν από οποιαδήποτε χρήση ή κατά τη διάρκειά της, εφόσον αυτή είναι εξακολουθητική, συντρέχει λόγος για την ταχεία επίλυση της διαφωνίας των μερών ως προς την εύλογη αμοιβή και τους όρους καταβολής της με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ώστε να οριστεί το συντομότερο, έστω και προσωρινά, το ύψος αυτής, με σκοπό να δεσμευτούν αμφότερα τα μέρη και οι μεν δικαιούχοι να εισπράξουν άμεσα το περιουσιακό τους δικαίωμα, οι δε χρήστες να αποφύγουν να προβούν σε παράνομη χρήση. Αντίθετα, εφόσον η αίτηση προσωρινού προσδιορισμού της εύλογης αμοιβής και προσωρινής επιδίκασης ποσού μέχρι του ημίσεος αυτής ασκείται σε χρόνο κατά τον οποίο έχει ήδη παύσει και δεν συνεχίζεται η εν λόγω χρήση, πρόκειται για οριστικό προσδιορισμό της εύλογης αμοιβής, ο οποίος δύναται να γίνει μόνο με την άσκηση τακτικής αγωγής και όχι κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθόσον στην περίπτωση ήδη παρελθούσας και μη συνεχιζόμενης χρήσης έχει παύσει να υφίσταται ο δικαιολογητικός λόγος για την εκ των υστέρων διεξαγωγή δύο δικών, μίας για τον προσωρινό και μίας για τον οριστικό καθορισμό και, αντίστοιχα, για την προσωρινή και οριστική επιδίκαση, της εύλογης αμοιβής (ad hoc ΜΠρΘεσ 1761/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο, βλ. και ΜΠρΑΘ 1844/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο). Εξάλλου, η επιδίκαση από το Δικαστήριο που δικάζει με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων του ημίσεος της αμοιβής που αυτό καθόρισε, δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού αυτή (ικανοποίηση) προβλέπεται από τον ίδιο το νόμο (22 παρ. 7 Ν. 4481/2017 και 728 παρ. 1 ζ ΚΠολΔ) (βλ. ΜΠρΑΘ 1844/2020 αδημοσίευτη σε νομικό τύπο). Περαιτέρω, κατά το άρθρο 23 του ίδιου Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο «Αμοιβολόγια» «Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα

κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μη αναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του Ν.2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ... ». Τέλος, κατά το άρθρο 24 του Ν. 4481/2017 υπό τον τίτλο «Υποχρεώσεις χρηστών» «1. Οι χρήστες οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοηλεκτρονικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με την χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους. Όλες οι ως άνω πληροφορίες υποβάλλονται βάσει (ορισμένου μορφοτύπου που παρέχεται σε αυτούς από τον οργανισμό συλλογικής

διαχείρισης, ο οποίος λαμβάνει υπόψη για τη διαμόρφωσή του υφιστάμενα βιομηχανικά πρότυπα. Ο μορφότυπος αυτός είναι ενιαίος για κάθε κατηγορία χρήσης για όλους τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που υποχρεούνται να αποστέλλουν σχετικό υπόδειγμα στον ΟΠΙ. Η υποχρέωση του χρήστη υποβολής αναφοράς βάσει του μορφότυπου περιλαμβάνεται στην άδεια χρήσης που συνάπτει με τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης». Σύμφωνα με το άρθρο 54 του ίδιου νόμου. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου (ήτοι από το χρόνο δημοσίευσης στο ΦΕΚ - άρθρο 81-καταργείται κάθε διάταξη που αντίκειται στον νόμο αυτόν, με την επιφύλαξη του ν. 988/1943, ο οποίος διατηρήθηκε σε ισχύ με την παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993. Επίσης με την επιφύλαξη της παραγράφου 12 του άρθρου 53 και της παραγράφου 14 του παρόντος άρθρου, καταργούνται τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 3 του άρθρου 72 του ν. 2121/1993.»

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι είναι ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, που έχει συσταθεί κατά το άρθρο 49 του νόμου 2121/1993, και ότι εταίροι της είναι: α) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που αντιπροσωπεύει τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, β) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», που αντιπροσωπεύει τους τραγουδιστές – ερμηνευτές και γ) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», που αντιπροσωπεύει τους μουσικούς. Ότι οι ως άνω εταίροι της λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και ήταν οι μόνοι και αντιπροσωπευτικοί οργανισμοί στην Ελληνική Επικράτεια, που από κοινού διαχειρίζονταν και εισέπρατταν το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 ν. 2121/1993. Εκθέτει περαιτέρω η αιτούσα ότι η λειτουργία της εγκρίθηκε με την αναφερόμενη στην αίτηση απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού και

Τουρισμού, ότι είναι ο μοναδικός στην ελληνική επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος δικαιούται και υποχρεούται να διαχειρίζεται και να εισπράττει το δικαίωμα της εύλογης και ενιαίας αμοιβής του άρθρου 49 παρ. 1 ν. 2121/1993, εκπροσωπώντας τους οργανισμούς – μέλη του, ότι έχει το τεκμήριο της νομιμοποίησης για όλους τους δικαιούχους ημεδαπούς και αλλοδαπούς και για όλα τα έργα τους, σε κάθε δε περίπτωση τα μέλη της έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας, δυνάμει των οποίων οι αλλοδαποί δικαιούχοι ανέθεσαν σε αυτούς και αυτοί με τη σειρά τους στην ίδια, με πληρεξουσιότητα και κατ' αποκλειστικότητα, τη διαχείριση και είσπραξη της ενιαίας και εύλογης αμοιβής που δικαιούνται για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα, καθώς και συμβάσεις με τους ημεδαπούς δικαιούχους περί ανάθεσης σε αυτούς του σχετικού δικαιώματος. Ότι τα παραπάνω μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του σε ημερήσιες εφημερίδες και ότι το αμοιβολόγιο αυτό προσάρμοσε και δημοσίευσε και η ίδια, με τον ίδιο τρόπο, ως ενιαίος οργανισμός. Εκθέτει, ακόμη, ότι οι καθ' ων η αίτηση διατηρούν και εκμεταλλεύονται επιχειρήσεις γυμναστηρίων και κολυμβητικών συγκροτημάτων, ήτοι η τρίτη εξ αυτών επιχειρηματική μονάδα με τον διακριτικό τίτλο «
», το οποίο βρίσκεται στην
, και η τέταρτη με τον διακριτικό τίτλο «
», το οποίο βρίσκεται στο
, οι οποίες λειτουργούσαν κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα και εξακολουθούν να λειτουργούν έως και σήμερα, χρησιμοποιώντας υλικούς φορείς ήχου που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες – εκτελέσεις Ελλήνων και αλλοδαπών ερμηνευτών, ορισμένες εκ των οποίων αναφέρονται δειγματοληπτικά στην αίτηση, η δε χρήση αυτή αποτελεί, κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας, σημαντικό παράγοντα για τη λειτουργία και την ελκυστικότητα των επιχειρήσεων αυτών, χωρίς όμως να έχει καταβληθεί η προβλεπόμενη εύλογη αμοιβή του άρθρου 49 ν. 2121/1993 και του άρθρου 23 ν. 4481/2017, όπως καθορίζεται βάσει του νομίμως δημοσιευμένου αμοιβολογίου, καθόσον οι καθ' ων φέρονται να επέδειξαν αδιαφορία και άρνηση σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης για τον καθορισμό και την καταβολή της αμοιβής αυτής. Με βάση το ανωτέρω ιστορικό, η αιτούσα ζητεί

α) να καθοριστεί προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που φέρονται ότι χρησιμοποιήσαν οι καθ' ων για δημόσια εκτέλεση μουσικού ρεπερτορίου στις επιχειρήσεις τους και συγκεκριμένα για έκαστη εκ της τρίτης και της τέταρτης εκ των καθ' ων: για το έτος 2011 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2012 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2013 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2014 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2015 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2016 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2017 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2018 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2019 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2020 στο ποσό των επτακοσίων πενήντα ευρώ (750€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2021 στο ποσό των επτακοσίων πενήντα ευρώ (750€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2022 στο ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., για το έτος 2023 ποσό των δύο χιλιάδων πεντακοσίων ευρώ (2.500€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. και για το έτος 2024 στο ποσό των δύο χιλιάδων οκτακοσίων ευρώ (2.800€) πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., β) να υποχρεωθούν αυτές να καταβάλουν προσωρινά το ήμισυ των προσδιορισθησόμενων ποσών, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αίτησης μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, γ) να υποχρεωθούν να προσκομίσουν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποιήσαν κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, προκειμένου να προβεί στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, και δ) τέλος να καταδικαστούν στα δικαστικά της έξοδα.

Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η κρινόμενη αίτηση παραδεικτώσ εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ σε

συνδυασμό με το άρθρο 22 παρ. 7 του ν. 4481/2017) και είναι ορισμένη καθώς για το ορισμένο της αίτησης δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση όλων των μουσικών έργων που φέρονται ότι χρησιμοποιήθηκαν, αλλά αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά αυτών, καθόσον η αιτούσα νομιμοποιείται να ενεργεί στο όνομά της για το σύνολο του ρεπερτορίου των δικαιούχων, ούτε για το ορισμένο της αίτησης απαιτείται η αναφορά του συγκεκριμένου τρόπου που η αιτούσα έλαβε γνώση της χρήσης μουσικής από τις καθ' ων, απορριπτομένου του ισχυρισμού των καθ' ων περί αοριστίας της αίτησης. Η αίτηση είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 παρ. 1, 3, 32 παρ. 1, 46, 47 και 49 του ν. 2121/1993 (όπως το τελευταίο άρθρο έχει τροποποιηθεί με το άρθρο 54 παρ. 6 του ν. 4481/2017 και ισχύει σήμερα), 2 παρ. 1 και 3, 6, 7 παρ. 1, 22, 23 και 24 του ν. 4481/2017, τα οποία έχουν εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση κατ' άρθρα 53 παρ. 11 και 54 παρ. 1 του ν. 4481/2017, αφού η κρινόμενη αίτηση ασκήθηκε μετά την έναρξη ισχύος του πιο πάνω νόμου (20.7.2017), καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 176 επ., 729, 731 και 732 ΚΠολΔ, 901 επ. και 346 ΑΚ. Σημειώνεται όμως ότι το αίτημα περί τοκοδοσίας επί του ποσού που ζητείται προσωρινά να επιδικαστεί είναι νόμω βάσιμο μόνο όσον αφορά στα ποσά της εύλογης αμοιβής και όχι στον επ' αυτών ΦΠΑ, η υποχρέωση καταβολής του οποίου γεννάται από τη στιγμή καταβολής της εύλογης αμοιβής και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης από τον αιτούντα οργανισμό. Με βάση τα παραπάνω πρέπει να απορριφθεί και ο ισχυρισμός των καθ' ων ότι μη νόμιμα ζητείται με την ένδικη αίτηση ο καθορισμός και η προσωρινή επιδίκαση της εύλογης αμοιβής της αιτούσας για χρήση πραγματοποιηθείσα πριν από την άσκηση της αίτησης, καθόσον με τη διάταξη του άρθρου 22 παρ.7 εδ. α' του Ν 4481/2017 προβλέπεται πλέον ρητά ότι «σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν 2121/1993 και τους όρους πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε» (πρόβλεψη που δεν υπήρχε στις διατάξεις του άρθρου 49 του Ν 2121/1993), χωρίς να αποκλείεται η εφαρμογή της ως άνω διάταξης για χρήση που ανάγεται σε παρελθόντα χρόνο (βλ. ΜΠρΚερκ

38/2020, ΜΠρΕυρυτ 20/2018 σε ΝΟΜΟΣ // Επίσης, Ιω. Χαμηλοθώρη, ο.π., σ. 296 υπό τον αριθ. 74). Εξάλλου, η διαδικασία καθορισμού της εύλογης αμοιβής κατ' άρθρο 22 παρ. 7 ν. 4481/2017 έχει ρυθμιστικό χαρακτήρα και δεν απαιτεί τη συνδρομή επείγουσας περίπτωσης ή επικείμενου κινδύνου, καθόσον αποσκοπεί στην ταχεία και προσωρινή επίλυση της διαφοράς ως προς το ύψος της οφειλής και επομένως οι ισχυρισμοί των καθ' ων περί έλλειψης επείγοντος δεν ασκούν επιρροή στο παραδεικτό της υπό κρίση αίτησης. Συνεπώς, η αίτηση πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Από τις ένορκες καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων,
και . και από όλα τα έγγραφα που αυτοί προσκομίζουν, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρία, η οποία συστάθηκε σύμφωνα με το άρθρο 49 παρ. 6 και 7 ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 ν. 3905/2010, αποτελεί ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που συνεστήθη νόμιμα από τους τρεις κατωτέρω αναφερόμενους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, που λειτουργούν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και συγκεκριμένα: α) από τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. 9528/22-02-1995 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την υπ' αριθ. 11084/05-12-1997 απόφαση του ίδιου, με τη μορφή μη κερδοσκοπικής αστικής εταιρίας, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ Η ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO», που συνέστησαν νόμιμα εταιρείες παραγωγής υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, δίσκων, κασετών, CD, βιντεοκλίπ – οπτικοποιημένων μουσικών έργων που έχουν εγγραφεί επί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, β) τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. 11089/05-12-1997 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με τη μορφή αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ – ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει Έλληνες τραγουδιστές και γ) τον λειτουργούντα με την υπ' αριθ. 11083/05-12-1997 απόφαση του Υπουργού Πολιτισμού, με τη μορφή

αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης, με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει Έλληνες μουσικοί. Η αιτούσα συνεστήθη από τους ως άνω οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, με σκοπό την είσπραξη της προβλεπόμενης στις παραγράφους 1, 2 και 3 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993 εύλογης και ενιαίας αμοιβής. Οι τρεις ως άνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης – μέλη της αιτούσας ανέθεσαν στην τελευταία, κατ' αποκλειστικότητα, την εξουσία να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής αυτής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να ενεργεί για δικό της όνομα, καθόσον οι αντίστοιχες εξουσίες των τριών ως άνω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης – μελών της ανεστάλησαν καθ' όλο το χρονικό διάστημα της λειτουργίας της και η μόνη εξουσία που διατηρούν οι ως άνω οργανισμοί – μέλη είναι να διανέμουν στα μέλη τους, ήτοι στους δικαιούχους (παραγωγούς, τραγουδιστές και μουσικούς), την εισπραττόμενη από αυτήν εύλογη και ενιαία αμοιβή. Από τα ανωτέρω πιθανολογείται ότι η αιτούσα είναι ο μοναδικός και αντιπροσωπευτικός στην Ελληνική Επικράτεια ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, ο οποίος, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας του, εκπροσωπώντας τους ανωτέρω οργανισμούς – μέλη του, δικαιούται και υποχρεούται να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει από τους χρήστες τη σχετική εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, που απορρέει από τη χρήση υλικών φορέων ήχου στην Ελληνική Επικράτεια και μάλιστα ανεξαρτήτως αν η αξίωση αυτή γεννήθηκε πριν ή μετά την ίδρυσή της, εφόσον δεν ήταν επίδικη. Από τα προεκτεθέντα τεκμαίρεται ότι η αιτούσα νομιμοποιείται να αξιώνει ενεργητικά στο δικό της όνομα, με κατάρτιση σχετικών συμβάσεων ή, σε περίπτωση διαφωνίας, δικαστικώς, την προβλεπόμενη από το άρθρο 49 παρ. 1 του αυτού νόμου εύλογη και ενιαία αμοιβή από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου, στους οποίους είναι εγγεγραμμένες ερμηνείες ή και εκτελέσεις μουσικών έργων των εκπροσωπούμενων δικαιούχων, τόσο για απαιτήσεις που γεννήθηκαν κατά το

χρόνο λειτουργίας της όσο και για προγενέστερες μη επίδικες απαιτήσεις, ημεδαπών και αλλοδαπών δικαιούχων, δεδομένου ότι τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί το σύνολο των έργων και των δικαιούχων, ημεδαπών και αλλοδαπών, με τους οποίους οι ανωτέρω οργανισμοί – μέλη της έχουν συνάψει συμβάσεις αμοιβαιότητας. Περαιτέρω, η αιτούσα νομιμοποιείται να ενεργεί και για λογαριασμό αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων και με βάση τις διατάξεις της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης, που κυρώθηκε με το ν. 2054/1992, η οποία εξομοιώνει τους αλλοδαπούς με τους ημεδαπούς δικαιούχους και τους παρέχει εθνική μεταχείριση, ακόμη και σε περιπτώσεις έργων προερχομένων από μη συμβαλλόμενα κράτη, εφόσον αυτά έχουν δημοσιευθεί και στην Ελλάδα εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, με συνέπεια, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, τα περισσότερα αλλοδαπής προέλευσης μουσικά έργα να καλύπτονται από την προστασία του ελληνικού δικαίου. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι καταρτίσθηκε κοινό αμοιβολόγιο από τα μέλη της αιτούσας με γνωστοποίηση στο κοινό, σύμφωνα με το άρθρο 56 παρ. 3 του ως άνω νόμου, ενώ ήδη η αιτούσα έχει προβεί σε τροποποίηση του αμοιβολογίου, καθώς και σε σχετικές δημοσιεύσεις σε ημερήσιες εφημερίδες (Εφημερίδα ΑΓΟΡΑ της 29/05/2015, εφημερίδα ΑΥΓΗ της 06/05/2015, Εφημερίδα ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ της 18/06/2015). Επίσης, το ισχύον αμοιβολόγιο της έχει γνωστοποιηθεί στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, καθώς και στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ. Με τις άνω δημοσιεύσεις η αιτούσα κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε υπογραφή συμφωνίας για την καταβολή των νομίμων αμοιβών των μελών της. Έτσι, με την προμνησθείσα ιδιότητά της, η αιτούσα έχει ήδη καταρτίσει συμβάσεις με πλήθος χρηστών για την εύλογη αμοιβή των μελών της. Εξάλλου πιθανολογήθηκε ότι καταρτίστηκε η από 05 Ιουλίου 2024 σύμβαση – μνημόνιο συνεργασίας του Οργανισμού με τον Πανελλήνιο Σύνδεσμο Γυμναστών «ΠΑΣΥΓΥ» και η από 07 Νοεμβρίου 2024 σύμβαση – μνημόνιο συνεργασίας με την Ομοσπονδία Συλλόγων Ιδιοκτητών Γυμναστών Ελλάδας «ΟΣΙΓΕ», στην οποία εντάσσονται και οι καθ' ύλην. Σύμφωνα με το αμοιβολόγιο της για τα ένδικο έτη, προκειμένου για χρήση μουσικού ρεπερτορίου σε γυμναστήρια και συναφείς αθλητικούς χώρους (κατηγορία Β4γ και πλέον Β4Α του αμοιβολογίου), ως εν προκειμένω, η οφειλόμενη εύλογη αμοιβή καθορίστηκε

σε ποσοστό 5% επί των ακαθάριστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό κατ' έτος σε συγκεκριμένο ποσό, ανάλογα με την επιφάνεια του καταστήματος και το χρονικό διάστημα λειτουργίας. Ειδικότερα, σύμφωνα με τον παραπάνω κατάλογο, για γυμναστήρια επιφάνειας από 800 έως 1.200 τ.μ., που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος ύψους 1.000 ευρώ και από το έτος 2024, ως τροποποιήθηκε, στο ποσό των 1.440 ευρώ, ενώ για γυμναστήρια επιφάνειας από 1201 έως 1.600 τ.μ., που λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, η αμοιβή αυτή καθορίστηκε σε εφάπαξ ποσό κατ' έτος ύψους 1.500 ευρώ και από το έτος 2024, ως τροποποιήθηκε, στο ποσό των 1.800 ευρώ. Επίσης στην κατηγορία Ε καθορίστηκε η αμοιβή για τη διοργάνωση κοινωνικών εκδηλώσεων με μουσική στο ποσό των 100€ ανά εκδήλωση έως το έτος 2023 και στο ποσό των 120 ευρώ ανά εκδήλωση από το έτος 2024 και εντεύθεν. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι οι τρίτη και τέταρτη των καθ' ων διατηρούν και εκμεταλλεύονται αθλητικά κέντρα και κολυμβητικά συγκροτήματα στην Αττική. Συγκεκριμένα η τρίτη καθ' ης εκμεταλλεύεται το αθλητικό κέντρο με τον διακριτικό τίτλο «
» στην
, που αποτελεί έναν πολυχώρο αθλητισμού εκτάσεως 3.335,68 τμ., η διάρθρωση του οποίου, κατά προσέγγιση, όπως ομολογεί η ίδια η καθ' ης, έχει ως εξής: χώροι ποδοσφαίρου επιφάνειας περί τα 1.000 τ.μ., κολυμβητικές δεξαμενές συνολικής επιφάνειας περίπου 600 τ.μ., περιμετρικοί διάδρομοι κίνησης περί τα 300 τ.μ., καθώς και γήπεδα padel επιφάνειας περίπου 400 τ.μ. Περαιτέρω, υφίστανται αποδυτήρια επιφάνειας περίπου 250 τ.μ., χώροι εγκύμνασης με όργανα περί τα 600 τ.μ., αίθουσα πλάτες περίπου 30 τ.μ., καθώς και γραφειακοί χώροι περί τα 20 τ.μ. Η δε τέταρτη καθ' ης εκμεταλλεύεται το κολυμβητικό συγκρότημα με τον διακριτικό τίτλο «
» στο
σε ακίνητο επιφάνειας 1.191,20 τμ και διαθέτει οργανωμένες εγκαταστάσεις, η διάρθρωση των οποίων, όπως η καθ' ης ομολογεί έχει ως εξής: κολυμβητικές δεξαμενές συνολικής επιφάνειας περίπου 450 τ.μ., περιμετρικούς διαδρόμους και χώρους κίνησης περί τα 250 τ.μ., αποδυτήρια επιφάνειας περίπου 160 τ.μ., καθώς και γραμματειακό χώρο περίπου 20 τ.μ., μικρό χώρο πώλησης αθλητικών ειδών επιφάνειας περίπου 20 τ.μ. και ειδικά διαμορφωμένο χώρο αναμονής και

παρακολούθησης για τους γονείς, επιφάνειας περίπου 200 τ.μ. Αμφότερες οι ανωτέρω επιχειρήσεις λειτουργούν κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα ήτοι από το έτος 2011 και εντεύθεν και εξακολουθούν να λειτουργούν έως και σήμερα. Στο πλαίσιο δε της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας, πιθανολογήθηκε ότι εκτελείται δημόσια ηχογραφημένη μουσική καθ' όλη τη διάρκεια του ωραρίου λειτουργίας τους, η οποία εκ της φύσεως της δραστηριότητας των εν λόγω επιχειρήσεων συμβάλλει στην εύρυθμη λειτουργία και την αποδοτικότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, δημιουργώντας ευχάριστο περιβάλλον για τους αθλούμενους και συνοδεύοντας προγράμματα άσκησης και ομαδικές δραστηριότητες. Ειδικότερα, οι επιχειρήσεις αυτές λειτουργούν σε οργανωμένες εγκαταστάσεις άθλησης, προσφέροντας προγράμματα εκγύμνασης και δραστηριότητες, στα οποία, η χρήση μουσικής αποτελεί στοιχείο που δύναται να συμβάλλει, ιδίως σε ομαδικά προγράμματα, στον ρυθμό και τον συντονισμό των ασκήσεων, ενώ προς τούτο διαθέτουν εγκαταστάσεις ηχητικού εξοπλισμού και τηλεοράσεις στους χώρους άσκησης. Οι καθ' ων προβάλλουν τον ισχυρισμό ότι η μουσική δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο της δραστηριότητάς τους, επικαλούμενοι τον αμιγώς αθλητικό χαρακτήρα των επιχειρήσεών τους και τη χρήση των ηχητικών εγκαταστάσεων για άλλους λειτουργικούς σκοπούς πχ για την εκφώνηση ανακοινώσεων. Ωστόσο, από το σύνολο των προσκομιζόμενων αποδεικτικών στοιχείων δεν πιθανολογήθηκε η βασιμότητα του ανωτέρω ισχυρισμού. Αντιθέτως, πιθανολογήθηκε ότι στους χώρους των ανωτέρω επιχειρήσεων χρησιμοποιείται μουσική κατά τη λειτουργία τους, και ιδίως στους χώρους όπου παρέχονται υπηρεσίες εκγύμνασης και άθλησης, κατά τρόπο που συμβάλλει στη διαμόρφωση ευχάριστου περιβάλλοντος για τους πελάτες και στη βελτίωση της εμπειρίας τους κατά την παραμονή τους στους χώρους των εγκαταστάσεων. Η χρήση αυτή της μουσικής, ανεξαρτήτως του αν αποτελεί κύριο ή επικουρικό στοιχείο της δραστηριότητας, εμφανίζεται ως λειτουργικά ενταγμένη στην παροχή των υπηρεσιών και αποσκοπεί στην ενίσχυση της ελκυστικότητας των επιχειρήσεων και της ικανοποίησης των πελατών τους. Υπό τα δεδομένα αυτά, η χρήση μουσικής δεν δύναται να θεωρηθεί ως εντελώς αποσυνδεδεμένη από τη λειτουργία των επιχειρήσεων, αλλά αντιθέτως εμφανίζεται να συνδέεται λειτουργικά με την παρεχόμενη υπηρεσία. Κατά

συνέπεια, πιθανολογείται ότι υφίσταται χρήση μουσικής στους χώρους όπου παρέχουν τις υπηρεσίες τους, ικανή να θεμελιώσει την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων περί εύλογης αμοιβής. Ωστόσο πιθανολογείται ότι η χρήση της μουσικής δεν λαμβάνει χώρα στο σύνολο των εγκαταστάσεων των καθ' ων και δη στα γήπεδα ποδοσφαίρου και padel, καθώς και στις μεγάλες πισίνες, όπου εκτελούνται αγωνιστικές προπονήσεις και εκμάθηση ναυαγοσωστικής και για το λόγο αυτό είναι απορριπτέος ως ουσιαστικά αβάσιμος ο ισχυρισμός της αιτούσας για ωφέλιμους χώρους συνολικής επιφάνειας τουλάχιστον 1.600 τμ σε έκαστη των καθ' ων, ενώ οι ωφέλιμοι χώροι στις επιχειρήσεις αμφοτέρων των καθ' ων δεν υπερβαίνουν τα 1.200 τμ σε έκαστη και άρα οι καθ' ων εντάσσονται στην ανωτέρω αντίστοιχη κλίμακα του αμοιβολογίου της αιτούσας για γυμναστήρια εκτάσεως από 800τμ έως 1.200 τμ . Εξάλλου πιθανολογήθηκε ότι αμφοότερες οι καθ' ων αναλαμβάνουν τη διοργάνωση εκδηλώσεων (εταιρικά events, παιδικά πάρτυ, γιορτές κλπ), όπως διαφημίζουν και οι ίδιες στις επίσημες ιστοσελίδες τους και στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Πιθανολογείται δε η πραγματοποίηση τουλάχιστον δέκα εκδηλώσεων ανά έτος για έκαστη των καθ' ων. Στις εκδηλώσεις δε αυτές για την ψυχαγωγία των παρευρισκομένων πραγματοποιείται η χρήση μουσικής. Περαιτέρω, πιθανολογήθηκε ότι εκπρόσωποι της αιτούσας, επικοινωνήσαν με τις ως άνω επιχειρήσεις των τρίτης και τέταρτης των καθ' ων, στις οποίες γνωστοποίησαν την πρόθεσή της για διαπραγμάτευση και συμφωνία της οφειλόμενης αμοιβής με τους νόμιμους εκπροσώπους τους, πλην όμως οι τελευταίοι αρνήθηκαν οποιαδήποτε διαπραγμάτευση. Συνεπώς, προηγήθηκαν αποτυχημένες διαπραγματεύσεις με τους χρήστες, που έγιναν κατά τη διάρκεια της φερόμενης χρήσης. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, το Δικαστήριο κρίνει ότι η εύλογη αμοιβή των μελών της αιτούσας, όπως αυτή προσδιορίστηκε με τα προαναφερόμενα αμοιβολόγια, για την περίπτωση των ως άνω επιχειρήσεων των τρίτης και τέταρτης των καθ' ων, λαμβανομένου μάλιστα υπόψη ότι αυτή ήδη καταβάλλεται χωρίς οποιαδήποτε αντίρρηση από σημαντικό αριθμό χρηστών που εκμεταλλεύονται παρόμοιες επιχειρήσεις, είναι η ελάχιστη που αυτή (αιτούσα) θα μπορούσε να αξιώσει, σύμφωνα με το νόμο, από αυτές, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στους χώρους των εγκαταστάσεών τους. Με βάση τα παραπάνω πραγματικά περιστατικά που πιθανολογήθηκαν, η

κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή κατ' ουσίαν, ως προς το πρώτο αίτημά της, η εύλογη δε αμοιβή που πρέπει να καταβάλουν οι τρίτη και τέταρτη των καθ' ων, για τη χρήση υλικών φορέων ήχου στις ανωτέρω επιχειρήσεις τους, πρέπει να καθοριστεί για έκαστη εξ αυτών σύμφωνα με το ισχύον έως και 31/12/2023 νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της αιτούσας, στο ποσό των χιλίων ευρώ (1.000€) και επιπλέον (100 ευρώ X 10 εκδηλώσεις =) 1.000 ευρώ, ήτοι συνολικά 2.000 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για ένα έκαστο των ετών από το 2011 έως και το 2023, πλην των ετών 2020 και 2021, για τα οποία, λόγω των έκτακτων μέτρων καταπολέμησης της πανδημίας οι επίδικες επιχειρήσεις λειτούργησαν περιορισμένα και δεν πιθανολογήθηκε η διοργάνωση εκδηλώσεων, το ως άνω ποσό της ετήσιας εύλογης αμοιβής ανέρχεται στο ποσό των (1.000€ - 50% λόγω των έκτακτων μέτρων καταπολέμησης της πανδημίας =) πεντακοσίων ευρώ (500€) για ένα έκαστο των ετών 2020 και 2021, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Για το έτος 2024 έκαστη εκ της τρίτης και της τέταρτης εκ των καθ' ων οφείλει σύμφωνα με το ισχύον από 01/01/2024 νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο, το ποσό των χιλίων τετρακοσίων σαράντα ευρώ (1.440 €) και επιπλέον (100 ευρώ-κατά το αίτημα της αιτούσας -X10 εκδηλώσεις =) χιλίων (1.000) ευρώ για τη διοργάνωση εκδηλώσεων, ήτοι συνολικά 2.440 ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. Συνολικά επομένως έκαστη των καθ' ων οφείλει το ποσό των (2.000€ x 11 έτη) + (500€ x 2 έτη) + (2.440€ x 1 έτος) είκοσι πέντε χιλιάδων τετρακοσίων σαράντα ευρώ (25.440€) για το χρονικό διάστημα 01.01.2011-31.12.2024, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ. Σημειωτέον ότι ο ισχυρισμός των καθ' ων ότι καλύπτονται από άδεια τρίτου φορέα διαχείρισης (εν προκειμένω της εταιρείας Dream Music), δεν ασκεί έννομη επιρροή αφού αφορά σε μεταγενέστερο χρονικό σημείο (έτη 2025 και 2026), ενώ εξ αυτού του γεγονότος επιρρωνύεται η χρήση φορέων ήχου από τις καθ' ων. Σε κάθε περίπτωση σημειώνεται ότι η σύναψη σύμβασης με τρίτο πάροχο μουσικού περιεχομένου δεν απαλλάσσει τον χρήστη από την υποχρέωση καταβολής της εύλογης αμοιβής προς τον νομίμως λειτουργούντα οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, εφόσον ο τελευταίος αποτελεί τον μοναδικό αντιπροσωπευτικό οργανισμό στην ελληνική επικράτεια, όπως εν προκειμένω η αιτούσα. Περαιτέρω, συντρέχει κατά νόμο περίπτωση προσωρινής επιδίκασης στην

αιτούσα ποσού μέχρι του ημίσεος των ως άνω οφειλομένων ποσών, με τον νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε το ποσό που αντιστοιχεί σε ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νομίμου παραστατικού από την αιτούσα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό, χωρίς να απαιτείται προς τούτο η συνδρομή επείγουσας περίπτωσης, η οποία πάντως, εκ του περισσού, πιθανολογείται ότι συντρέχει, προκειμένου να αποτραπεί περαιτέρω συσσώρευση ζημίας στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων από τη συνεχιζόμενη, κατά τους ισχυρισμούς της αιτούσας, χρήση του ρεπερτορίου τους χωρίς την καταβολή της οφειλόμενης αμοιβής. Πρέπει, ακόμη, να γίνει δεκτό το αίτημα περί υποχρέωσης των καθ' ων να παραδώσουν στην αιτούσα καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασαν στις ανωτέρω επιχειρήσεις τους κατά τα επίδικα χρονικά διαστήματα, καθόσον τέτοια υποχρέωση προβλέπεται κατ' αρχήν από το άρθρο 24 ν. 4481/2017, κατά τα αναφερόμενα στη νομική σκέψη της παρούσας. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να καταδικασθούν οι καθ' ων σε μέρος των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, λόγω της εν μέρει νίκης και ήττας των διαδίκων (άρ. 178 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΚΑΤΑΡΓΕΙ τη δίκη ως προς την 1η και 2η των καθ' ων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αίτηση.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ προσωρινά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να καταβάλουν στην αιτούσα η 3η και 4η των καθ' ων η αίτηση, για την από μέρους τους χρήση υλικών φορέων ήχου στις αναφερόμενες στο σκεπτικό επιχειρήσεις τους και ειδικότερα: στο ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για έκαστο των ετών από το 2011 έως 2019 και για τα έτη 2022 και 2023, στο ποσό των πεντακοσίων (500) ευρώ πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α. για έκαστο των ετών 2020 και 2021 και στο ποσό των δύο χιλιάδων τετρακοσίων σαράντα (2.440) ευρώ πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ για το έτος 2024 και συνολικά στο ποσό των είκοσι πέντε χιλιάδων

τετρακοσίων σαράντα ευρώ (25.440€) για το χρονικό διάστημα 01.01.2011-31.12.2024, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την 3η και την 4η των καθ' ων η αίτηση να καταβάλουν στην αιτούσα, ως προσωρινή αμοιβή, το μισό της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής και ειδικότερα το ποσό των δώδεκα χιλιάδων επτακοσίων είκοσι (12.720) ευρώ εκάστη πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, με τον νόμιμο τόκο όσον αφορά το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη της επίδοσης της αίτησης, όσον αφορά δε το ποσό που αντιστοιχεί σε ΦΠΑ από την επομένη της έκδοσης νομίμου παραστατικού από την αιτούσα.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την 3η και την 4η των καθ' ων η αίτηση να παραδώσουν στην αιτούσα αντίγραφα καταλόγων με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησαν στις αναφερόμενες στο αιτιολογικό επιχειρήσεις τους, έκαστη εξ αυτών ατομικά, κατά τα παραπάνω χρονικά διαστήματα.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την 3η και την 4η των καθ' ων σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της αιτούσας, την οποία ορίζει στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στις 13 Μαΐου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
(ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ)